

Diana van Oudenaarde: 'Geen K maar gewoon Kanker!' Uitgeverij Boekscout, Soest 2010. ISBN: 9789460896118 Zie ook: www.boekscout.nl en <https://www.facebook.com/diana.vanoudenaarde> (Borsktkanker/ED/1)

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument van 101 pagina's waarin Diana van Oudenaarde beschrijft hoe bij haar borstkanker werd geconstateerd, zij daarvoor behandeld werd, en hoe zij en haar familie daarmee om zijn gegaan. Zij onderging een borstsparende operatie, chemotherapie en bestralingen. Het boek gaat over de periode van januari 2009 tot en met 13 december 2009 en is met zwart wit foto's geïllustreerd.

Diana: (boekscout.nl) : "Ik werd ruim een jaar geleden getroffen door een ernstige ziekte. Ik hield op de pc een dagboek bij en heb die ervaringen in boekvorm uit laten brengen. Ik hoop hiermee een beeld te geven van mijn beleving als patiënt en zo anderen te kunnen steunen, die op wat voor manier dan ook, met deze ziekte te maken hebben of hebben gehad."

Over de schrijfster:

Diana van Oudenaarde (1963) is al 25 jaar getrouwd met haar grote liefde Fred die vrachtwagenchauffeur is. Zij hebben een zoon Patrick en een dochter Patricia. Diana werkte als verzorgende in de thuiszorg totdat zij herniaklachten kreeg.

Korte bespreking:

Diana van Oudenaarde beschrijft de diverse behandelingen die ze onderging en wat die voor effecten op haar hadden. Daarbij licht ze toe wat ze van de borst besparende borstoperatie vond. Dat na de operatie bleek dat er in de lymfklieren toch nog drie uitzaaiingen zaten, waarom ze, toen ze chemotherapie kreeg koos voor de Cold Cap behandeling en daar weer mee stopte. Ze licht ook toe hoe ze de bestralingen heeft ervaren. Gedurende de chemo had veel e last van bijwerkingen, moeite met haar kale hoofd, moeite om haar verminkte borst aan Fred te tonen. Maar Fred blijft steun en toeverlaat en kan haar ook over deze schroom heen helpen, en samen met haar gezin weet ze deze ziekte te verwerken .

Wat viel op:

Diana licht toe hoe haar familie haar steunde, bijvoorbeeld hoe haar man Fred haar hielp bijvoorbeeld om schaamte te overwinnen. Ze beschrijft ook waarom de effecten van de behandeling met de Cold Cap voor haar zo zwaar waren.

Citaten:

Pag.10: 'De arts kwam binnen en ging bij ons zitten. Ze keek me eerst even aan en vroeg me daarna: "Wat denkt u zelf." Ik slikte een brok in mijn keel weg en zei : "Dat ik borstkanker heb." Er viel even een stilte, maar ineens begon ze weer te praten en bevestigde hetgeen waar ik al die tijd al zo bang voor was en ik begon hard te huilen.'

Pag. 25: 'Niet dat ik bang was voor zijn reactie maar meer omdat ik me schaam, en god mag weten waarvoor. Hij zag dat en zei: "Je hoeft je niet te verstoppen, je bent een mooie vrouw en dat zal je voor mij ook blijven hoe dan ook.'"

Pag.38: 'Bij mijn volgende chemo laat ik de Cold Cap mooi af. Na deze (te) heftige reactie durf ik het echt niet meer aan, en mijn haren... dat zien we vanzelf dan wel. Ik heb er niets aan om mijn haren te behouden en dood te gaan aan deze rotziekte omdat ik het gewoonweg niet trek.'

Pag.93: Eigenlijk gaat het prima...mijn brandwonden zijn helemaal genezen, mijn haren groeien goed, mijn wimpers zitten er weer en mijn wenkbrauwen zijn weer aangegroeid. Ik kan alleen nog niet zoveel, omdat ik totaal geen conditie meer heb... maar dat komt ook wel goed.'